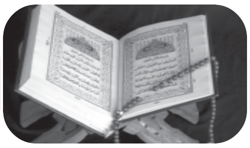

സൂറ-19

മർയം

ആയത്ത് 88 മുതൽ 92 വരെ

ദൈവത്തിന് മക്കളെ ആരോപിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തനിക്കുള്ള പരാശ്രയങ്ങളിലേക്കും ദൗർബല്യങ്ങളിലേക്കും അവനെ വെട്ടിച്ചുരുക്കി നിന്ദിക്കുകയാണ്.

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

88. ജനം ഘോഷിച്ചുവല്ലോ; കരുണാമയനായ തമ്പുരാൻ മക്കളെ വരിച്ചുവെന്ന്.

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾

89. ഗുരുതരമായ ആരോപണം തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നത്.

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾

90. വാനലോകം പൊട്ടിച്ചിതറുകയും ഭൂമി പിളർന്നുപോവുകയും പർവതങ്ങൾ തകർന്ന് വീഴുകയും ചെയ്തേക്കാവുന്നത്ര ഗുരുതരമായതാകുന്നു.

أَن دَعَوْا لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

91. കരുണാമയനായ തമ്പുരാന് മക്കളുണ്ടെന്ന് ജനം വാദിച്ചത്.

وَمَا يَنبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

92. എന്നാൽ മക്കളെ വരിക്കേണ്ട യാതൊരാവശ്യവും കരുണാമയനായ തമ്പുരാന്ന് ഇല്ല.

കരുണാമയൻ(ആയ തമ്പുരാൻ) സ്വീകരിച്ചു(എന്ന്) = اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ അവർ(ജനം) ഘോഷിച്ചു(വല്ലോ) = وَقَالُوا
തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു(ന്നത്) = لَقَدْ جِئْتُمْ പുത്രനെ (മക്കളെ) = وَلَدًا
ഗുരുതരമായ നിലയിലുള്ള = إِدًّا ഒരു വസ്തു (ആരോപണം തന്നെയാണ്) = شَيْئًا
ഭൂമി പിളർന്ന് പോവുകയും = وَتَنشَقُّ الْأَرْضُ ആകാശം പൊട്ടിച്ചിതറാറാകും (ചിതറുകയും) = تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
ഒരു തകർച്ച(തകർന്ന്) = هَدًّا പർവതങ്ങൾ തകർന്ന് വീഴുകയും ചെയ്തേക്കാവുന്ന(ത്ര) ഗുരുതരമായതാകുന്നു = وَتَخِرُّ الْجِبَالُ
പുത്രൻ (മക്കൾ) = وَلَدًا കരുണാമയന്(യനായ തമ്പുരാന്) ഉണ്ട് (എന്ന) = لِلرَّحْمَٰنِ അവർ (ജനം) വാദിച്ചത് = أَن دَعَوْا
എടുക്കാൻ (വരിക്കേണ്ടതായ) = أَن يَتَّخِذَ ആ കരുണാമയന് = لِلرَّحْمَٰنِ (യാതൊരു) ആവശ്യവും ഇല്ല = وَمَا يَنبَغِي
പുത്രനെ (മക്കളെ) = وَلَدًا

88-91

പരലോകത്ത് ആരുടെയെങ്കിലും ശിപാർശ കൊണ്ട് മോക്ഷം നേടാമെന്നത് കേവലം വ്യാമോഹമാണെന്ന് കാര്യകാരണ സഹിതം വ്യക്തമാക്കുകയായിരുന്നു മുൻ സൂക്തങ്ങൾ. ഇനി ഏതാനും സൂക്തങ്ങളിൽ, ഈ വ്യാമോഹത്തിനാധാരമായ അന്ധവിശ്വാസം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ്. സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിന് കുടുംബവും കുട്ടികളുമൊക്കെയുണ്ടെന്ന വിശ്വാസമാണത്. ഈ സൂറയുടെ 35-ാം സൂക്തത്തിൽ ഈ വിഷയം പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവപുത്ര വിശ്വാസം ആരൊക്കെ എങ്ങനെയൊക്കെ പുലർത്തുന്നുവെന്ന് പ്രസ്തുത സൂക്തത്തിനു താഴെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ~dh മൗലികമായ അർഥത്തിൽ ആൺകുട്ടിയാ

ണ്. എങ്കിലും ലിംഗവ്യത്യസവും ഏകവചന-ബഹുവചന വ്യത്യാസവുമില്ലാതെ പൊതുവില്‍ മക്കള്‍ എന്ന അര്‍ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കും. ഖുര്‍ആന്‍ അധികവും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈയര്‍ഥത്തിലാണ്. ദൈവത്തിന്റെ മക്കളായ ഉപദൈവങ്ങളെ പൂജിച്ചു പ്രസാദിപ്പിച്ചാല്‍ എന്തു പാപകൃത്യങ്ങളും ചെയ്യാനുള്ള ലൈസന്‍സായെന്നാണ് വിഗ്രഹാരാധകരുടെ സങ്കല്‍പം. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യരുടെ ശിപാര്‍ശ എല്ലാ ആപത്തുകളില്‍നിന്നും ശിക്ഷകളില്‍നിന്നും തങ്ങളെ കാത്തുകൊള്ളും. ഇതായിരുന്നു മലക്കുകള്‍ ദൈവപുത്രിമാരാണെന്നു വിശ്വസിച്ച അറേബ്യന്‍ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുടെ വിചാരം. ദൈവം സ്വന്തം പുത്രനായ യേശുവിനെ തങ്ങള്‍ക്കുവേണ്ടി ബലിനല്‍കി തങ്ങളുടെ സര്‍വ പാപങ്ങള്‍ക്കും പ്രായശ്ചിത്തമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ക്രൈസ്തവര്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്നാല്‍ ദൈവത്തിനു മക്കളുണ്ടെന്നു പറയുന്നത് ഗുരുതരവും ഭയങ്കരവുമായ ആരോപണമാകുന്നു. (കൊടുമ)ന്റെ പര്യായമാണ് IqOG . അതില്‍നിന്നുള്ള ക്രിയാനാമം (Q~¡Ÿe) ആണ് qOpEG. കാര്യം ഗുരുതരമായി, ഭാരിച്ചതായി എന്ന അര്‍ഥത്തില്‍ ™eÕG qOCG എന്നുപറയും. ആദ്യം 'അവര്‍' എന്ന് പ്രഥമപുരുഷ വചനത്തില്‍ പരാമര്‍ശിക്കപ്പെട്ടവരെ തന്നെയാണ് ഇവിടെ നിങ്ങള്‍-¼^•L-എന്ന് മധ്യമപുരുഷ വചനത്തില്‍ സംബോധന ചെയ്യുന്നത്. അവരോടുള്ള ആക്ഷേപവും അപ്രീതിയും പ്രത്യേകം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണീ വചന മാറ്റം. നേരത്തെ പരലോക നിഷേധികളെ പ്രഥമ പുരുഷ വചനത്തില്‍ പരാമര്‍ശിച്ച ശേഷം 71-ാം സൂക്തത്തില്‍ അവരുടെ നരകയാത്ര പരാമര്‍ശിച്ചപ്പോള്‍ ƒgOQGhÕG ¼µ¾e ÀGh എന്ന മധ്യമ പുരുഷ വചനം ഉപയോഗിച്ചതുപോലെയാണ് ഇവിടെയും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ദൈവത്തിനു മക്കളുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുന്നതിന്റെ ഗുരുതരാവസ്ഥക്ക് രണ്ടു തലങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന് ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളായ അടിമകള്‍ അവന്റെ സത്തയെക്കുറിച്ച് തങ്ങള്‍ക്കു തോന്നുന്നതൊക്കെ പറയുക എന്നാല്‍ പ്രപഞ്ചം തന്നെ നശിക്കാന്‍ മാത്രം ഭയങ്കരമായ കാര്യമാണത്. ദൈവത്തിന് ഇല്ലാത്ത മക്കളെ ആരോപിക്കുകയും അവരെ പൂജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവര്‍ യഥാര്‍ഥത്തില്‍ ചെയ്യുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ അധികാര സാമ്രാജ്യത്തില്‍ അവനല്ലാത്ത അധികാരികളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണ്. ദൈവത്തിനു മക്കളില്ലാത്തതിനാല്‍, മക്കളെ സങ്കല്‍പ്പിച്ച് അവരുടെ പേരില്‍ അനുഷ്ഠാനവും വിധിവിലക്കുകളും നിശ്ചയിക്കുന്നവര്‍ സ്വയം ദൈവങ്ങളാവുകയും അവന്റെ അധികാരം അവകാശപ്പെടുകയുമാണ് യഥാര്‍ഥത്തില്‍ ചെയ്യുന്നത്. ദൈവത്തിന് മനുഷ്യരെപ്പോലെ പുത്രകളത്രങ്ങളുണ്ടാവുകയും അവര്‍ ദിവ്യത്വത്തില്‍ പങ്കാളികളാവുകയും അവനെ മറികടന്ന് പ്രപഞ്ചകാര്യങ്ങളിലിടപെടുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കില്‍, അതും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ തകര്‍ച്ചക്കു കാരണമാകുമായിരുന്നു. GqOG പോലെ Gq~g യും ക്രിയാ നാമമാണ്. Gq~g q~ÁJ (തീര്‍ത്തും തകര്‍ന്നുവീഴും) എന്നാണ് പൂര്‍ണരൂപം.

അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്ന ആരോപണം ആകാശ ഭൂമികള്‍ക്കും പര്‍വതങ്ങള്‍ക്കും ഒന്നും സഹിക്കാനാവില്ല എന്നാണ് മറ്റൊരു ധ്വനി. അല്ലാഹുവിന്റെ വിശുദ്ധിയെയും മഹത്വത്തെയും അവമതിക്കുന്ന ഇത്തരം വര്‍ത്തമാനങ്ങള്‍ കേട്ടാല്‍, അവനെ ആരാധിച്ചും അനുസരിച്ചും മാത്രം വാഴുന്ന പ്രപഞ്ച പ്രതിഭാസങ്ങള്‍ പ്രക്ഷുബ്ധമായി താറുമാറാകേണ്ടതാണ്. എന്നാല്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞാനുസാരം, അവന്‍ അവര്‍ക്ക് സാവകാശം നല്‍കിയതുപോലെ അവയും കോപമടക്കി സാവകാശം നല്‍കുകയാണ്.

അത്യുക്തിയുടെ ശൈലിയിലുള്ളതല്ല ഈ സൂക്തം. യാഥാര്‍ഥ്യത്തിന്റെ വിവരണമാണിത്. അഭിമാന ബോധമുള്ള ഒരു പുത്രന് തന്റെ പിതൃത്വം യഥാര്‍ഥ പിതാവല്ലാത്ത മറ്റാരിലെങ്കിലും ആരോപിക്കപ്പെടുന്നതും യഥാര്‍ഥ പിതാവില്‍ അയാളുടെ പുത്രന്മാരല്ലാത്തവരുടെ പിതൃത്വം ആരോപിക്കുന്നതും സഹിക്കാനാകുമോ? പിതൃപുത്ര ബന്ധത്തെക്കാള്‍ എത്രയോ അഗാധവും അഭേദ്യവും പവിത്രവുമാണ് സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം. എങ്കിലും അവയുടെ നിയന്ത്രണം സമ്പൂര്‍ണമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ഹസ്തത്തിലാണ്. അവന്‍ ഇഛിക്കാതെ പ്രക്ഷുബ്ധമാകാനോ ദൈവനിന്ദകരെ ശിക്ഷിക്കാനോ അവക്കാവില്ല.

ദൈവപുത്രവാദം ഗുരുതരമായ ആരോപണമാകുന്നതിന്റെ രണ്ടാമത്തെ തലമാണ് ഈ സൂക്തങ്ങള്‍ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ജനം അല്ലാഹുവിനെ അവരെപ്പോലുള്ള ഒരസ്തിത്വമായി കരുതുകയാണ്. അവന്ന് ഈ ലോകത്തു വാഴാന്‍ ഒരുപാട് വിഭവങ്ങളും ഉപാധികളും വേണം. അവ ഒരുക്കിയെടുക്കാന്‍ അവനൊരാള്‍ മാത്രം വിചാരിച്ചാല്‍ പോരാ. കുടുംബം വേണം. കളത്രം വേണം. കുട്ടികള്‍ വേണം. അവശനായി പിറന്നുവീഴുന്ന അവനെ മാതാപിതാക്കള്‍ പോറ്റിവളര്‍ത്തി. പ്രായാധിക്യത്താല്‍ അവശരായ മാതാപിതാക്കളെ പിന്നീട് മക്കള്‍ സംരക്ഷിക്കുന്നു. പിതാവിലൂടെ ലഭിച്ച സ്വന്തം ജീവിതം പുത്രനിലൂടെ നീണ്ടുപോകുന്നു. പുത്രന്മാരില്ലെങ്കില്‍ തന്റെ വാര്‍ധക്യ കാലത്ത് അവന്‍ നിസ്സഹായനാകുന്നു. വംശം കുറ്റിയറ്റു പോകുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരുപാട് അപര്യാപ്തതകളുടെയും ആവശ്യങ്ങളുടെയും സമുച്ചയമാണ് മനുഷ്യന്‍. ക്ഷണിക ജീവിതത്തില്‍ ആ അപര്യാപ്തതകള്‍ തരണം ചെയ്യാനുള്ള ഉപാധിയാണ് കുടുംബവും ബന്ധുക്കളും. തന്നില്‍ തന്നെ എല്ലാം തികഞ്ഞവനാണ് അല്ലാഹു. തന്നില്‍ നിന്നന്യമായ ഒന്നിന്റെയും ആശ്രയം അവനാവശ്യമില്ല. അനാദ്യനാകയാല്‍ അവന്‍ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടവനല്ല. അനന്തനാകയാല്‍ ജനിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യവും അവനില്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോള്‍ സഹായിക്കാനും മരിച്ചുപോയാല്‍ പിന്‍ഗാമിയാവാനുമാണല്ലോ മനുഷ്യന്‍ മക്കളെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന് മക്കളെ ആരോപിക്കുന്ന മനുഷ്യന്‍ തനിക്കുള്ള പരാശ്രയങ്ങളിലേക്കും ദൗര്‍ബല്യങ്ങളിലേക്കും അവനെ വെട്ടിച്ചുരുക്കി നിന്ദിക്കുകയാണ്. ■